

Keskinäinen huolenpito ja Jeesuksen paluu

1. Tess. 3:1-13

1. Kun emme siis enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan

2. ja lähetimme Timoteuksen, **veljemme ja Jumalan työtoverin Kristuksen evankeliumin palveluksessa**, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,

3. ettei kukaan horjuisi näissä **ahdistuksissa**. Tiedättehän itse, että **niihin meidät on pantu**.

4. Kun olimme luonanne, sanoimme teille jo etukäteen, että **joudumme kärsimään ahdistusta**, niin kuin tiedätte tapahtuneen.

5. Sen tähden, kun en enää kestänyt kauemmin, lähetin Timoteuksen **ottamaan selkoa uskostanne**, ettei vain **kiusaaja** olisi kiusannut teitä ja onnistunut tekemään meidän **vaivannäköämme tyhjäksi**.

6. Nyt Timoteus on tullut luotanne meidän luoksemme ja tuonut meille **hyviä uutisia teidän uskostanne ja rakkaudestanne**. Hän on myös kertonut, että te muistelite meitä aina hyvällä ja kaipaatte nähdä meitä niin kuin mekin teitä.

7. Siksi olemme saaneet, veljet, kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme **lohdutusta teistä ja teidän uskostanne**,

8. ja nyt me **elämme, jos te pysytte lujina Herrassa**.

9. Kuinka voimmekaan kylliksi kiittää Jumalaa teistä ja kaikesta siitä **ilosta, joka meillä on Jumalan edessä teidän tähtenne**.

10. Yötä päivää me **rukoilemme** mitä hartaimmin, että saisimme nähdä teidän kasvonne ja **täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu**.

11. Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja **Herramme Jeesus ohjatkoot tiemme teidän luoksenne**.

12. **Herra lisätköön** teille yhä runsaammin **rakkautta toisianne ja kaikkia kohtaan**, niin kuin meilläkin on rakkautta teitä kohtaan,

13. niin että teidän sydämenne vahvistuisivat **nuhteettomiksi pyhyydessä** Jumalamme ja Isämme edessä, **kun Herramme Jeesus tulee kaikkien pyhiensä kanssa**.

Kysymyksiä

Millaista huolta sinä kannat toisten uskovien tilasta? Miten sinä arvostat tuntemiasi uskovia? Millaisia ahdistuksia sinulla on ollut? Miten niistä olet selvinnyt? Mihin kiusaaja pyrkii uskovan elämässä? Miten sinun uskosi vaikuttaa toisiin uskoviin? Mitä seurakuntamme uskossa oli vielä puutteellista? Millaista on sinun rukouselämäsi? Mihin uskova suuntautuu elämässään? Milla tavalla Jeesus tulee takaisin? Näitä kysymyksiä vyöryttää eteemme tämän kertainen jaksomme 1. Tessalonikalaiskirjeestä.

Huoli vasta uskoon tulleista

Paavali oli joutunut pakenemaan Tessalonikasta Ateenaan hyvin pian sen jälkeen, kuin kaupungissa oli puhjennut herätys hänen julistamansa evankeliumin seurauksena. Seurakunta oli syntynyt, mutta joutunut heti vainon ja kärsimysten keskelle. Paavalille huoli vasta uskoon tulleista oli niin sietämätön, että hän päätti jäädä yksin Ateenaan ja lähetti Timoteuksen rohkaisemaan ja tukemaan seurakuntaa sen ahdingossa.

Meidän kannattaa kysyä itseltämme, missä määrin me kannamme huolta toisten uskovien hengellisestä tilasta. Yksilöllisyyttä korostavan kulttuurin keskellä meillä voi olla suuri kiusaus ajatella, että kunkin on itse huolehdittava omasta hengellisestä kasvustaan, emme voi paljon vaikuttaa toisiimme. Mutta tästä väärästä ajatteluvasta meidän pitää päästä eroon. Tarvitsemme toisiamme seurakunnassa

kasvaaksemme yhteisessä uskossa, tarvitsemme keskinäistä taakkojen jakamista, yhteistä Jumalan sanaan pureutumista ja rukousta. Tarvitsemme rohkaisua ja joskus nuhdetta, jotta rakkautemme syvenisi ja kiitollisuutemme Herraa kohtaan kasvaisi.

Sinäkin voit antaa merkittävän panoksen toisten uskovien kasvulle. Älä vähättele lahjojasi, jotka Herra on sinulle antanut, vaan käytä niitä toisten uskovien auttamiseksi Herran tiellä eteenpäin. Muista samalla, että sinäkin tarvitset muiden tukea.

Niin vahva kuin Paavali lieneekin ollut uskossaan ja rakkaudessaan, hänelle oli tavattoman suuri ilo ja rohkaisu, kun kuuli toisten uskovien pysyvän vahvoina uskossaan ja rakkaudessaan. Hänen asennettaan kuvaa jae 8: *Nyt me elämme, jos te pysytte lujina Herrassa*. Paavalin koko elämä oli sidoksissa siihen, miten muut uskovat pysyvät Herrassa. Siksi meidänkin tulisi heti lähteä rukouksiin ja yhteydenotoin liikkeelle, kun havaitsemme jonkun uskovan horjuvan uskossaan.

Kuinka paljon enemmän luulette Jeesuksen olevan kiinnostunut sinun ja meidän seurakuntamme jokaisen jäsenen hengellisestä tilasta.

Paavalin ja Timoteuksen suhde

Lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan työtoverin Kristuksen evankeliumin palveluksessa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne. (2)

Raamatussa on useita esimerkkejä siitä, miten vanhempi uskova ottaa koulutettavakseen nuoremman veljen kasvattaakseen hänestä työntekijän Jumalan valtakunnan työhön. Mooseksen ja Joosuan suhde oli sellainen, samoin Eliaan ja Elisan suhde. Alussa myös Barnabaksen ja Paavalin suhde oli sellainen, myöhemmin Paavali kasvoi Barnabaksen ohi ja otti uudeksi koulutettavakseen nuoren Timoteuksen toisella lähetysmatkalla Lystran kaupungista. (Ap.t. 16:1-3) Siitä eteenpäin Timoteus seurasi vuosia Paavalin työtiimissä ja kasvoi lopulta Paavalin työn jatkajaksi. Kirjeet Timoteukselle osoittavat, miten syvä ja rakkaudellinen heidän suhteensa oli.

Paavali luotti nuoreen Timoteukseen, jota hän kutsuu tässä veljeksi ja Jumalan työtoveriksi. Jokainen Kristuksen evankeliumin palvelija on Jumalan työtoveri. Tässä työtoveruudessa on se hieno puoli, että työtoveri tekee varsinaisen työn, mutta me saamme nauttia hedelmistä.

Jokaisen paimenen ja seurakunnan vanhemman uskovan tulisi myös adoptoida itselleen joku Timoteus, jonka kanssa voisi jakaa ei vain opetusta vaan myös yhteistä elämää ja työtä sen pituisen matkan kuin kulloinkin on mahdollista tai tarpeen. Tietenkin jokaisen uskovan isän ja äidin tehtävä on ei vain kasvattaa lapsiaan Herran sanalla vaan myös kouluttaa heitä opetuslapseus suhteessa.

Minulle oli suunnattoman suuri lahja, kun 28 iässä aloin uuden seurakunnan istutuksen Japanissa ja sain tuekseni 70 vuotta vanhan veteraanipastorin Itoon. Sain olla muutamia vuosia hänen Timoteuksenaan ja olen siitä suunnattoman kiitollinen Herralle.

Timoteuksen tehtävä

Nyt kun Timoteus oli jo jonkin verran kasvanut evankelistana, hän sai vaativan tehtävän ei vain selvittämään tilannetta Tessalonikan seurakunnassa vaan myös rohkaista ja vahvistaa sitä uskossa. Vahva usko kasvaa siten, että huomaamme olevammekin aika heikkoja uskossamme ja sen nähtyämme olemme valmiit ottamaan vastaan rohkaisua toisilta uskoilta. He taas tekevät sen Jumalan evankeliumilla soveltamalla sanaa juuri siihen elämäntilanteeseen, missä me olemme. Kukaan meistä ei ole niin vahva uskossa, että selviytyisimme uskovina yksin. Jumala ei ole tarkoittanut ketään uskovaa yksinäiseksi sudeksi, vaikka joskus Hän ottaakin jonkun sellaiseen vaativaan taistelutilanteeseen, että hän saattaa kokea olevansa yksin koko maailmaa vastaan.

Ahdistukset uskovan elämässä

...ettei kukaan horjuisi näissä ahdistuksissa. Tiedättehän itse, että niihin meidät on pantu. Kun olimme luonanne, sanoimme teille jo etukäteen, että joudumme kärsimään ahdistusta, niin kuin tiedätte tapahtuneen. (3-4)

Julistaessaan evankeliumia uusille ihmisille Paavali ei koskaan jättänyt kertomatta, että usko Jeesukseen merkitsee myös ahdistuksiin joutumista. Uskomalla Jeesukseen ihminen saa syntinsä anteeksi, pääsee osalliseksi Jumalan rauhasta ja ilosta, tulee Jumalan lapseksi ja saa saman perinnön kuin Kristus ikuisessa kirkkaudessa. Mutta koska hän siirtyy Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan, hän joutuu myös pimeyden hyökkäysten kohteeksi. Maailma ei hyväksy häntä, vainoakin voi tulla ja kaikkiin niihin liittyviä kiusauksia syntiin ja katsomaan taaksepäin entisen elämän suuntaan.

Paavali korostaa, että täällä ajassa Jumalan seurakunnalle taistelu on normaalitila. Nyt hän sanoo, että meidät on *pantu ahdistuksiin*, mutta toisaalla hän sanoo jopa näin: *Kristuksen tähden teidän on suotu, ei ainoastaan uskoa häneen vaan myös kärsiä hänen tähtensä. (Fil. 1:29)*

Paavali ei pidä tätä taistelua ja siihen liittyvää vainoa ja kärsimystä ollenkaan pahana asiana, sillä juuri se, miten seurakunta niiden keskellä toimii, antaa kaikupohjan julistetulle sanalle. Sana joka on käännetty ”suotu” on alkukielellä ”teidät on armoitettu”. On siis armoa joutua taisteluihin sanan tähden. Jeesuskin nimittää autuaiksi niitä, jotka kärsivät vainoa vanhurskauden tähden. Pietari taas kirjoittaa:

Mutta jos kestätte, kun joudutte kärsimään hyvien tekojenne tähden, se on Jumalan armoa. Sillä siihen teidät on kutsuttu, koska Kristus kärsi teidän puolestanne ja jätti teille esikuvan, että seuraisitte hänen jälkiään, hänen, joka ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta havaittu. (1. Piet. 2:20-22)

Meidän ei kannata jäädä haikailemaan niitä aikoja, jolloin uskovaisia pidettiin kunnioitettavina kansalaisina tai aikaa, jona heidät hyväksyttiin muiden veroisiksi. Nyt olemme tulleet aikaan, jossa uskovia pidetään enemmän tai vähemmän epäsuotavina, niin jopa vaarallisina ihmisinä. Edessä ovat vaikeutuvat ajat. Tietysti näissä oloissa meidän tulee entistä tarkemmin pitää mielessä kehotus ”käyttäytyä evankeliumin arvon mukaisesti.”

Kiusaajan koukut

Sen tähden, kun en enää kestänyt kauemmin, lähetin Timoteuksen ottamaan selkoa uskostanne, ettei vain kiusaaja olisi kiusannut teitä ja onnistunut tekemään meidän vaivannäköämme tyhjäksi. (6)

Paavalilla oli aivan aito pelko siitä, mitä Sielunvihollinen voi saada aikaan seurakunnassa kiusaamalla vasta uskoon tulleita. Jeesus itse joutui kokemaan Saatanan kiusaukset täysillä, mutta Hän voitti ne Jumalan sanaan turvaten. Kiusaaja pyrkii kääntämään tärkeysjärjestyksen ylösalaiseksi, niin että uskovatkin pitäisivät maallista menestystä tärkeämpänä kuin hengellistä terveyttään. Vastauksessaan Jeesus asettaa Jumalan sanan tärkeämmäksi kuin leivän, vaikkei vähätelty ajallisiakaan tarpeita: *"Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka tulee Jumalan suusta"*.

Kiusaaja haluaa viedä meidät huolehtimaan toimeentulostamme, kun joudumme uskomme vuoksi vastustuksen kohteiksi työpaikoilla ja yhteiskunnassa. Turvallisuutemme ei kuitenkaan lepää rahassa vaan Jumalan pettämättömissä lupauksissa. Hän on luvannut pitää omistaan huolen myös ajallisia tarpeita myöten. Toisaalta on hyvä muistaa, että todelliset tarpeemme eivät ole sama asia kuin omat halumme. Herra lupaa täyttää kirkkautensa mukaisesti kaikki meidän todelliset tarpeemme.

Oletko todella uskova, näytä se!

Kiusaajan toinen haaste ahdistuksissa on haastaa uskova pyytämään Jumalalta näyttävää merkkiä tai ihmettä, jota ilman Herraa ei voi muka pitää luotettavan tai jota ilman uskova ei voisi pitää itseään Jumalan lapsena. "Ellet näissä ahdistuksissa kykene tekemään mitään näyttävää, et varmaankaan ole uskova." Jeesukseen luotettavan ei kuitenkaan tarvitse pyytää mitään näyttöjä, sillä täydellinen näyttö saatiin siinä, kun Jeesus kuoli syntiemme tähden ja kukisti kuoleman ylösnousemuksellaan.

Ellet menesty, et ole mitään.

Kolmas kiusaus liittyy työn menestymiseen: "Et voi olla oikea uskova, koska et ole voittanut muita ihmisiä Jumalan valtakuntaan. Yritä vain pysyä omalla mukavuusalueellasi, ei sinusta kuitenkaan ole todistajaksi." Sitten hän nauraa vielä perään: "Oletpa melkoinen pelkuri, kukaan ei sinua usko, työsi on aivan turhaa!"

Paavali tiesi, ettei Saatana kykene Herran omalta pelastusta riistämään, mutta uskomalla hänen valheensa, uskovista tulee helposti masentuneita ja huonoja mainoksia Herralle. Näin Saatana pyrkii tukahduttamaan Herran työtä myös meidän keskellämme. Paavali tiesi myös, miten vaikeassa ahdingossa uskovat saadaan helposti riitelemään keskenään tai heille voidaan syöttää harhaoppeja, joiden mukaan uskovan ei oikeastaan tarvitsisikaan kärsiä mitään. Paavali oli siis aidosti huolissaan, että hänen työnsä voisi valua hukkaan.

Meidänkin on hyvä tiedostaa, miten Kiusaaja pyrkii tuhoamaan Jumalan työtä keskellämme. Mutta meillä on sama Jumalan sana, jolla Jeesus voitti kiusaukset. Hänen armossaan meidänkin on ahtaimmissakin oloissa mahdollista päästä voitolle.

Oikea puku päälle!

Herra kyllä tietää täsmälleen, millaisissa ahdistuksissa tai puristuksissa sinä olet tänään. Hän kykenee myös pitämään sinut pystyssä kiivaimpien taisteluidenkin jälkeen. Siksi Paavali suosittelee meille oikeaa pukeutumista:

Pukekaa yllenne Jumalan koko taisteluväri voidaksenne kestää Paholaisen juonet. Emmehän me taistele verta ja lihaa vastaan vaan hallituksia ja henkivaltoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita ja taivaan avaruuden pahoja henkiolentoja vastaan. Ottakaa sen tähden yllenne Jumalan koko taisteluväri, niin että voitte pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaiken suorittuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, pukeutuneina vanhurskauden haarniskaan, ja olkoon kenkinä jaloissanne alttiut rauhan evankeliumia kohtaan. Ottakaa kaikessa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki Pahan palavat nuolet. Ottakaa myös pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. Tehkää tämä kaikki alituisessa rukouksessa ja anomisessa rukoillen joka hetki Hengessä. Sen vuoksi valvokaa kaikessa kestävinä ja rukoilkaa kaikkien pyhien puolesta... (Ef. 6:11-18)

Paavalin viesti on selvä: Kiusaukset voidaan voittaa Herran voimassa. Olemme Voittajan puolella tässä hengellisessä sodassa. Lopullinen voitto on varma.

Iloinen viesti

Nyt Timoteus on tullut luotanne meidän luoksemme ja tuonut meille hyviä uutisia teidän uskostanne ja rakkaudestanne. Hän on myös kertonut, että te muistelette meitä aina hyvällä ja kaipaatte nähdä meitä niin kuin mekin teitä. Siksi olemme saaneet, veljet, kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme lohdutusta teistä ja teidän uskostanne. (6-7)

Paavalille tämä hyvä uutinen riitti tasapainottamaan kaikki hänen kohtaamansa murheet. Hänen oli helppo sietää ahdinkoa, vainoa tai ulkopuolelta tulevia taisteluja, kun hän huomasi, miten hyvin hänen palvelutyönsä oli onnistunut ja miten vakaasti hänen kristityiksi kääntämänsä ihmiset olivat pysyneet uskossa. Herran työ ei ollut turhaa. Herra piti Tessalonikan uskovat vahvoina uskossa ja rakkaudessa.

Miten suuri ilo onkaan Jumalan valtakunnan työntekijöille, kun he saavat nähdä Herran pitävän huolta siitä laumasta, joka on heille uskottu. Kun opimme iloitsemaan toisten uskovien hengellisestä kasvusta ja heistä näkyvästä rakkaudesta, omakin uskomme kasvaa ja rohkaistumme osoittamaan rakkautta muille.

Toisaalta jokainen kokotoimisessa evankeliumin työssä oleva saa ajoittain kokea sitä, mitä Paavalikin: *Kaiken muun lisäksi on ollut jokapäiväistä tungosta luonani, huolta kaikista seurakunnista. Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minua polttaisi? (2. Kor. 11:28-29)*

Ilosta kiitollisuuteen

Miten sinä reagoit saadessasi kuulla hyviä uutisia? Paavalin vastaus oli kiitollisuus: *Kuinka voimmekaan kylliksi kiittää Jumalaa teistä ja kaikesta siitä ilosta, joka meillä on Jumalan edessä teidän tähtenne. (9)*

Paavali ei jäänyt hymistelemään sitä, miten hyvin hänen työnsä Tessalonikassa oli menestynyt, vaan alkoi kiittää Jumalaa. Hän tiesi ja tajusi, ettei kukaan kestä vainoissa ja ahdistuksissa, ellei Jumala vaikuta heidän elämässään. Jos ja kun mekin alamme nähdä Jumalan työtä toisissa uskovissa ja alamme kiittää siitä Herraa, ilomme vain lisääntyy. Aito ilo kumpuaa kiitollisuudesta Jumalan teoista niin pelastuksessa kuin siinä kasvussa, jonka Jumala antaa. Toki kaikki maallinenkin hyvä voi muuttua ilon syyksi, jos näemme, kuka sitä meille päivittäin runsaasti antaa. Kaikki hyvä on suurta Jumalan lahjaa.

Puutteet uskossa

Yötä päivää me rukoilemme mitä hartaimmin, että saisimme nähdä teidän kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän uskostanne puuttuu. (10)

Vasta uskoon tulleet ja koetuksessa kestäneet Tessalonikan uskovat eivät suinkaan olleet mitään superuskovia vaan vielä uskon kilvoituksen alkutaipaleella. Vaikka heidän elämässään oli Jeesus Kristus, johon he turvasivat, he eivät läheskään tarpeeksi vielä tunteneet Jeesusta. He tarvitsivat sekä opillista syventämistä Raamatun sanomaan että henkilökohtaisen Herran tuntemisen kasvua.

Mekin olemme yhä tässä kasvuprosessissa, jonka tarkoitus on pyhittää meidät kokonaisemmin Jumala käyttöön. Paavali oli paljon syvemmillä Herran tuntemisessa. Hän rukoili, että pääsisi uudestaan Tessalonikaan voidakseen viedä seurakunnan syvemmälle uskon salaisuuteen. Hän rukoili seurakunnan puolesta varmaan samoja asioita kuin Efesonkin seurakunnan:

Minä rukoilen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, jotta tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, miten suuri on hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään ja miten äärettömän suuri on hänen voimansa meitä kohtaan, jotka uskomme, hänen väkevän voimansa vaikutuksen mukaan. Tällä voimallaan hän vaikutti Kristuksessa herättäessään hänet kuolleista ja asettaessaan hänet istumaan oikealle puolelleen taivaallisissa, ylemmäksi kaikkea hallitusta ja valtaa, voimaa ja herruutta ja jokaista niimeä, joka mainitaan, ei vain tässä maailmanajassa vaan myös tulevassa. Jumala on alistanut kaiken hänen jalkojensa alle ja asettanut hänet kaiken yläpuolelle, pääksi seurakunnalle, joka on hänen ruumiinsa ja täyteytensä, hänen, joka kaiken kaikessa täyttää. (Ef. 1:17-23)

Meidänkin uskomme kasvun salaisuus on siinä, että pääsemme edes hiukan paremmin tuntemaan Jeesusta Kristusta ja Hänen suunnatonta voimaansa, joka vaikutti Hänen ylösnousemuksessaan ja nyt myös meidän elämässämme. Sitä mukaan kuin nostamme katseemme itsestämme ja olosuhteistamme tuohon suureen ja ihmeelliseen Vapahtajaan ja Herraan, elämämme alkaa entistä paremmin heijastamaan Hänen armonsa kirkkautta myös muille.

Matkarukous

Mutta hän itse, meidän Jumalamme ja Isämme, ja Herramme Jeesus ohjatkoot tiemme teidän luoksenne. (11)

Paavali tajusi, että Tessalonikan seurakunta olisi tarvinnut häneltä uuden lähiopetusjakson, jotta uskon kasvu olisi päässyt etenemään. Mutta hän tiesi, ettei hän itse voinut päättää sinne paluusta. Siksi hän kohdisti rukouksensa sekä Isälle että Jeesukselle, että hän pääsisi takaisin Tessalonikaan, jossa hän oli juuri ollut hengenvaarassa.

Meille rukoileminen jonkun matkan puolesta saattaa olla hiukan vierasta. Me vain teemme suunnitelmat, ostamme lentoliput ja sitten rukoilemme: ”Herra siunaa ja varjele matkamme!” Voi olla, että olisi viisaampaa aloittaa rukoukset vähän aikaisemmin ja kysellä Jumalan johdatusta matkoillemme, niin lyhyille kuin pitemmillekin. Matkoja ajatellessa tärkeämpää kuin, minne olemme menossa, lienee se, keitä menemme kohtaamaan matkoillamme. Kenen luokse olet menossa, kun olet matkoilla? Jumala haluaisi johdattaa sinua sellaisiin kohtaamisiin, joissa saat iloita Herran omien yhteydestä tai joissa saat kerto Vapahtajasta niille, jotka eivät Häntä vielä tunne.

Taannoin Mikko Sivonen kehotti meitä menemään sairaiden luo rohkaisemaan heitä, myös yksinäiset ja kuolevat ja surun keskellä olevat tarvitsevat sitä, että kävelet heidän luokseen ja jaat heille Jumalan sanaa ja rohkaisua. Niin tehdessäsi sinä itsekin saat uutta vahvistusta uskoosi ja rakkauteesi.

Mihin rakkautta tarvitaan?

Herra lisätköön teille yhä runsaammin rakkautta toisianne ja kaikkia kohtaan, niin kuin meilläkin on rakkautta teitä kohtaan, niin että teidän sydämenne vahvistuisivat nuhteettomiksi pyhydessä Jumalamme ja Isämme edessä, kun Herramme Jeesus tulee kaikkien pyhiensä kanssa. (12-13)

Näissä kahdessa jakeessa Paavali kertoo, miksi käytännöllisen rakkauden ja kasvoista kasvoihin tapahtuvan kanssakäyminen on äärimmäisen tärkeää. Kun Herra lisää meille keskinäistä rakkautta ja rakkautta toisia ihmisiä kohtaan, tavoite on koko ajan lopullisessa päämäärässämme: Kysymys on Jeesuksen toiseen tulemiseen valmistautumisesta. Voidaksemme olla valmiit, kun Jeesus saapuu kirkkaudessaan kaikkien jo perille päässeiden pelastettujen ja valtaisan enkelijoukon kanssa, meidän tulee vahvistua nuhteettomassa ja pyhässä eli Jumalalle erotetussa vaellusessamme.

Tässä on mielenkiintoista järjestys, josta Paavali puhuu. Me saatamme ajatella, että tarvitsemme nuhteetonta vaellusta ja pyhitystä, että voisimme rakastaa Herraa ja toisia uskovia. Mutta Paavali asettaa asiat juuri päin vastoin. Hän rukoilee uskovien puolesta, että Herra antaisi heille syvemmän ja runsaamman rakkauden toisiaan ja muita kohtaan. Sen seurauksena on sitten nuhteeton ja pyhä elämä, joka suuntautuu kaiken aikaa Jeesuksen toista tulemistä kohti.

Ota vastaan Herran rakkaus!

Jos sinä koet, että sinulta puuttuu rakkautta toisia uskovia ja muita ihmisiä kohtaan, niin tärkein tehtäväsi on käydä Herran luo ja ottaa vastaan Hänen rakkauttaan. Avaa sydämesi Hänen rakkaudelleen. Jeesus rakastaa sinua tänään täsmälleen niin paljon, kuin Hän teki silloin, kun Hän vuodatti oman kalliin verensä Golgatan ristillä juuri sinun hyväksesi, jotta saisit iankaikkisen perinnön. Käy uudelleen haukkaamassa elämän leipää, evankeliumin armoa juuri sinua kohtaan. Hänen rakkaudes-

taan käsin saat uudestaan katsella veljiä ja sisaria saman verisen armon ja Isän rakkauden kohteina. Saat omistautua entistä läheisemmin rakastamaan heitä aidossa kohtaamisessa, ei siis virtuaalimaailmassa. Saat nähdä myös uskosta osattoman maailma Jumalan rakkauden silmälasein.

Jeesuksen toisen tulon kenraaliharjoitus

Kun Heprealaiskirje puhuu seurakunnan kokoontumisesta yhteen, sekin tapahtuu Jeesuksen toisen tulon yhteydessä: *Älkäämme jättäkö yhteistä kokoontumistamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme entistäkin enemmän, kun näette tuon päivän lähestyvän.* (Hepr. 10:25) Jokainen uskovien yhteen kokoontuminen ja jumalanpalvelus on eräänlainen kenraaliharjoitus sitä päivää varten, kun Herra saapuu kirkkaudessaan. Mikä olisikaan ihanampaa kuin se, että Jeesuksen paluu tapahtuisi juuri kesken jumalanpalvelustamme. Herra on luvannut tulla pian! Hän ei viivyttelä, ei ainakaan minun kohdallani. Juuri tämä keskinäisessä yhteydessämme ilmenevä Herran rakkaus on sitä oikeaa odotusta, joka voi muuttaa elämäämme arjessakin nuhteettomaksi ja pyhäksi.

Lopuksi pieni esimerkki, miten aito uskovien välinen rakkaus toimii. Kertoja on entinen buddhalainen nunna, naislääkäri Keiko Fujii, jonka pastori Itoo sai eräässä kokouksessa johtaa Herran luo.

Käynti pastori Itoon kuolinvuoteen äärellä

Vuonna 1995 kahta viikkoa ennen kuin pastori Ei'ichi Itoo sai kutsun Herran luokse, vierailin kahden ystäväni kanssa häntä tervehtimässä sairaalassa Tokushiman Wakimachissa. Alun perinkin pienikokoinen pastori oli kutistunut entisestään. Hän lepäsi vuoteellaan. Nähdessään minut hän tervehti minua kasvot sillä sanomattoman hienossa hymyssä niin kuin aina.

”Tervetuloa, tohtori!” (Sillä tavalla hän aina kutsui minua.) Sitten hän jatkoi:

”Tohtori, minulla on syöpä, joka on levinnyt laajalle.” Hän puhui rauhallisen asiallisesti aivan kuin olisi ollut kysymys jostakusta toisesta.

”Mutta jos Herra suo, haluaisin vielä kerran nousta tekemään julistustyötä Herran kunniaksi. Voisitko rukoilla puolestani. Rukoilin. Kun olin lopettanut, hän alkoi hämmästyttävän kovalalla äänellä rukoilla. Välittömästi rukouksen päälle hän alkoi laulaa virttä 595:

Vaikken näe sinua, olet vierelläni.

Autat aina, rakas Herrani.

Valmistat minulle asunnon ja odotat minua. (Kertosäe)

Kaipaan päivää, jona saa nähdä sinut.

Koska lähes kaikki pastorin lempilaulut ovat niitä minullekin, lauloin yhdessä hänen kanssaan.

”Vaikken näe sinua, kasvosi kulkevat edelläni minua varjellen, kaivattu Herrani.” Laulaessamme ensimmäistä ja toista säkeistöä kaikkien silmistä alkoi valua kyneleet. Kolmannen ja neljännen säkeistön kohdalla suru muuttui Herran kaipauksen kyneleiksi, Herran syvä rakkaus ympäröi meidät. Virren päätyttyä hän kääntyi yhtäkkiä minun puoleeni sanoen:

”Miten äitisi voi? Oli ikävää, että viime vuonna Hiroshima Carps ei voittanut.” Hän tiesi, että äitini oli sen baseball joukkueen fani ja huolehti äidistäni. Sitten sumopainista pitävä pastori jatkoi: ”Olisin toivonut, että Y ottelija olisi edes kerran voittanut, mutta tässä otelussa se ei häneltä onnistunut.”

Kysyin:

”Katsotko televisiota?”

”En, hoitava lääkäri (kristitty) on kieltänyt television katselun ja lehtien lukemisen. Siksi poikani lukee minulle joka aamu lehden. Itse asiassa vierailutkin on kielletty, mutta siinä asiassa en noudata ohjetta, sillä kaikki vierailijat ovat Herran lähettämiä enkeleitä.”

Pastorin kunto oli jo niin heikko, että jopa television katselu muodostui taakaksi. Silti hän huolehti äidistäni ja ajatteli suosimaansa sumopainijaa ja otti iloiten vastaan vierailijoita Herran enkelinä.

Kun olimme palaamassa, pastori laskeutui sängyltä ja ojensi minulle 5000 jenin setelin:

”Voisitko ojentaa tämän Kuren kristillisen kirjakaupan hoitajalle. Sen verran jäin hänelle velkaa.” Hänen huoleton olemuksensa kertoi siitä, millainen aito kristitty on.

Kun poistuimme, hänen poikansa, joka oli häntä hoitamassa, johti meidät sairaalaa vastapäätä olevaan ruokalaan. Pastori Itoo halusi, ettei kenenkään häntä katsomaan tulleen tarvitsisi palata nälkäisenä. Kun olimme istuneet pöytään, ravintolan kristitty isäntä kysyi meitä, mistä olimme tulleet. Kun vastasin: ”Hiroshimasta”, hän sanoi:

”Vähän aikaisemmin oli myös ollut vierailijoita kaukaisesta läänistä. Aivan päivittäin eri puolilta maata tulee ihmisiä pastori Itoota tapaamaan. Luulen, että te ajattelette, että hän rakastaa teitä enemmän kuin ketään muuta. Kaikki ajattelevat niin. Minunkin mielestäni hän rakastaa eniten minua.”

Entä sinä?

Oletko sinä tai olemmeko me seurakuntana valmiit siihen, että Herran paluu kirkkaudessa voi tapahtua milloin tahansa. Hän on luvannut tulla pian takaisin. Vaikka Hän vielä viivyttäisi tuloaan, jotta yhä useammat saisivat kuulla evankeliumin ja pelastuisivat, henkilökohtaisesti Herran eteen käyminen voi joka tapauksessa tapahtua milloin tahansa. Siksi juuri tänään sinä ja me tarvitsemme uuden annoksen Jumalan rakkautta Jeesuksessa Kristuksessa voidaksemme olla valmiit nuhteettomina ja pyhinä Jumalan edessä Herran paluun hetkellä. Voi olla, että meidän on tänään käytävä parannuksessa Herran eteen tunnustamaan rakkaudettomuutemme toisiamme ja muita kohtaan. Voi olla, että meidän täytyy pyytää anteeksi toinen toisiltamme. Mutta niin tehdessämme saamme olla varmat, että Jeesuksen veri riittää puhdistamaan saastaisimmankin sydämen.